

ZUID-AFRIKA

Graszadenproducent Innoseeds in Kapelle levert de voetbalmat voor het Wereldkampioenschap.

Peter de Bruijn

„Het nadeel van kikuyugras is dat het bruin wordt als de winter intreedt. Daar hebben we wat op gevonden. Met een doorzaaimachine worden gleufjes in het kikuyugras gemaakt. Daarin zaaien we een uitgekend mengsel, dat ook bijvoorbeeld in De Kuip ligt.”

„We zijn geselecteerd op basis van de zeer goede technische kwaliteit van ons gras.”

Hendrik Nagelhoud

Topvoetballers spelen WK op Zeeuwse grasmat

door Lilian Dominicus

L euke sterk verhaal dat het goed zal doen in het voetbalcafé: de donkergroene grasmat waarop de landenteams in juni en juli in Zuid-Afrika het Wereldkampioenschap voetbal uitspelen, is gemaakt van Zeeuwse graszaden. Voor wie zich graag van zijn Zeeuws-chauvinistische kant laat zien, opscheppen mag echt deze keer. Graszadenproducent Innoseeds uit Kapelle sleepte circa een jaar geleden de toch wel prestigieuze opdracht binnen om het gras voor het WK in Zuid-Afrika te leveren, zo maakte het bedrijf recent bekend. „Puur op basis van de zeer goede technische kwaliteit van ons gras”,

beweert Hendrik Nagelhoud, van de afdeling marketing en sales van Innoseeds.

H et idee om de graszaden voor het WK te leveren is bij Innoseeds drie jaar geleden ontstaan. „Wij willen laten zien dat we 's werelds beste graszaadleverancier zijn”, verklaart directeur retail/marketing Peter de Bruijn. „Qua omzet worden we er niet zoveel wijzer van, hoewel we er wel aan verdienen. De levering is maar een fractie van wat wij jaarlijks produceren. Maar het WK is een toernooi en het is van belang om daarbij te zijn.” Nagelhoud: „Het is goed voor de naamsbekendheid.” De Fifa en Uefa organiseren het toernooi, maar het land waar het

WK wordt gehouden is verantwoordelijk voor de accommodaties en dergelijke, zo wisten ze bij Innoseeds. „Ze moeten daar miljarden in steken. Ook voor het gras, dus”, zegt De Bruijn. En zo gaven ze de exportmanager van moederbedrijf DLF Trifolium die in Zuid-Afrika is gevestigd, de opdracht eens uit te kijken naar ingangen en contacten. „Hij kwam uit bij dr. Schoenman, een grassen-expert die verbonden is aan de universiteit van Pretoria. Ze hebben hem de verantwoording voor de beslissing gelaten, ze hebben vertrouwen in zijn kennis. Daarom hebben we hem op onze kosten naar Europa laten komen. Naar Denemarken trouwens, waar ons moederbedrijf DLF Trifolium is gevestigd, niet naar Kapelle.”

De eerste dag lieten ze hem het bedrijf zien, op dag twee heeft de delegatie zich opgesloten in een spreekkamer.

De Bruijn: „Om door te spreken aan welke eisen het gras moet voldoen. Wat voor materiaal is het geschiktste? We hebben allerlei proefveldresultaten uit de hele wereld. Het doel is om materiaal te vinden dat zich onder bepaalde omstandigheden optimaal gedraagt.”

Dr. Schoenman waarschuwde wel van tevoren: hij had meerdere kandidaat-leveranciers en de wedstrijd was nog niet gelopen. „Ook voor een Amerikaanse producent was er belangstelling. In de Verenigde Staten hadden ze van dat donkergroene gras gezien en dat wilden ze graag. Kwesnie van smaak, op zich. Maar het zal te maken hebben met het feit dat het goed op een tv-scherm staat. In Europa kiezen we er minder snel voor. Dat heeft te maken met het feit dat hier onkruidgrassen groeien, van dat straatgras. Dat heeft een licht- tot middengroene kleur en als dat zich nestelt in een donkergroene mat, dan krijg je van die lelijke plekken. Dat probleem hebben ze in Zuid-Afrika niet.”

D e grote test kwam tijdens de Confederations Cup van 2009. De Bruijn: „Dat is een toernooi tussen de kampioenen van elk continent. Het land dat het WK organiseert, is ook gastland voor de Confederations Cup. Daar hebben ze de proefvelden van de diverse aanbieders uitgeprobeerd. Op basis daarvan heeft dr. Schoenman voor ons gekozen.”

Een opsteker voor het bedrijf, dat de smaak nu te pakken heeft. „We willen er ook bij het WK in Brazilië bij zijn. Dat heeft een klimaat dat ongeveer gelijk is aan dat van Zuid-Afrika. Maar voor die tijd is er nog een toernooi, dat al over twee jaar plaatsvindt: het EK in Polen en Oekraïne.”

Hendrik Nagelhoud (l) en Peter de Bruijn in de loods van Innoseeds in Kapelle, waarvandaan de graszaden naar Zuid-Afrika zijn verstuurd voor het wereldkampioenschap voetbal.

Bruijn in de loods van Innoseeds in Kapelle, waarvandaan de graszaden naar Zuid-Afrika zijn verstuurd voor het wereldkampioenschap voetbal. foto Willem Mieras

Doorzaaien

In een bestaande grasmat nieuw graszaad aanbrengen, heet doorzaaien. Daarvoor zijn speciale machines gemaakt die de bestaande mat zo min mogelijk beschadigen.

In de WK-stadions van Zuid-Afrika wordt doorgezaaid met een mengsel van de grassen Veldbeemd, Engels Raaigras en Westerwolds raaigras.

Kikuyugras

I n Zuid-Afrika gedijen tropische grassoorten het best. Het inheemse kikuyu is daar een goed voorbeeld van. „Het kan ontzettend goed tegen de hitte”, zegt Peter de Bruijn van Innoseeds in Kapelle. „Maar het heeft als nadeel dat het bruin wordt als de winter intreedt. Het sterft af, hoewel het

sterft in de Zuid-Afrikaanse winter af

niet doodgaat.” En laat het nu nét winter worden in Zuid-Afrika als het WK losbarst. „Daar hebben we iets op gevonden. Met een doorzaaimachine worden gleufjes in het kikuyugras gemaakt. Daarin zaaien we een uitgekend mengsel, dat ook bijvoorbeeld in De Kuip ligt.” Het Kapel-

se gras is een mengsel van 75 procent Engels raaigras en 25 procent veldbeemdgras. De Bruijn: „Het Engelse raaigras vestigt zich snel. Het veldbeemdgras groeit langzamer, maar heeft een sterk ondergronds wortelstelsel, waarmee je een stevige voetbalmat creëert.” Maar daarmee is het werk nog niet

af. Het Engelse raaigras werd in februari en maart gezaaid, nu worden de eventuele kale plekken opgevuld met westerwolds raaigras. „Dat was snelgroeiend, grofbladig landbouwgras, maar we hebben dat veredeld, zodat het nu fijnbladig gras is dat op 2,5 centimeter kan worden gemaaid.”